

Tuần Báo Vô Vi

10 tháng 7 năm 2022

Số 611

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Yên ổn là sao?
- 2) Tự thức là sao?
- 3) Hướng tâm về nội tạng để làm gì?
- 4) Quân bình để làm gì?
- 5) Xử sự tốt để làm gì?
- 6) Lập trường của người tu Vô Vi phải như thế nào?
- 7) Thế nào gọi là đúng đắn?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Anaheim, 18-09-04 8: 30 AM 1) Hỏi: Yên ổn là sao? Đáp: Thừa yên ổn là rất bình an. Kệ: Yên ổn tinh thần tự cảm an Quân bình không động chằng bằng hoàng Tâm tư ổn định tình giao cảm Trí tuệ phân minh tận giác quan.	Anaheim, 19-09-04 5: 31 AM 2) Hỏi: Tự thức là sao? Đáp: Thừa tự thức được việc làm của chính mình. Kệ: Hành trình tiến hóa thâm sâu Tự giải phiền ưu tự giải sầu Duyên đạo tình đời không chấm dứt Hợp thành chơn pháp giải mê mù.
Anaheim, 20-09-04 7: 55 Am 3) Hỏi: Hướng tâm về nội tạng để làm gì? Đáp: Thừa hướng tâm về nội tạng để lập lại quân bình. Kệ: Lập lại quân bình hướng nội tâm Khai tâm mở trí tự quy thâm Duyên Trời tình đạo khai thông tiến Học hỏi sửa mình tự tâm hiền.	Anaheim, 21-09-04 7: 30 AM 4) Hỏi: Quân bình để làm gì? Đáp: Thừa quân bình để xử sự tốt. Kệ: Quân bình thanh tâm chiếu ban hành Giải tiến tâm linh tự hướng thanh Quy hội tình người duyên đạt đạo Khai thông trí tuệ tự ra vào.
Anaheim, 22-09-04 11: 30 AM 5) Hỏi: Xử sự tốt để làm gì? Đáp: Thừa xử sự tốt là hành lễ đứng đắn. Kệ: Lễ độ đứng đắn mọi sự yên Tâm linh phát triển chẳng lo phiền Đều đều tiến hóa không lo sợ Phát triển chính mình tự cảm yên.	Atlantic city, 23-09-04 10: 00 AM 6) Hỏi: Lập trường của người tu Vô Vi phải như thế nào? Đáp: Thừa người tu Vô Vi cần phải trung thành với pháp lý. Kệ: Tu tiến rõ rệt tự tiến nhanh Thực hiện công phu với tâm thành Giải tiến cơ tạng quy một mối Hành thông đời đạo tiến từ hồi.
Atlantic city, 24-09-04 6: 40 AM 7) Hỏi: Thế nào gọi là đứng đắn? Đáp: Thừa muốn đứng đắn trước học lễ hậu học văn. Kệ: Quý yêu Trời chuyên tu thực hành Tự giác tâm tu uyển chuyển thanh Quy hội tình người không dấy động Thực hành chánh pháp tự hành thanh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 20 (tiếp theo)

...
“*Chẳng còn lý luận tranh tài*”: Không còn lý luận tranh tài với ai nữa, chỉ lo sửa mình mà thôi. Chính ta sai, chẳng có ai sai. Khi chúng ta thấy được rồi, chỉ chúng ta sai chứ không có ai sai, phải sửa đề tiến.

“*Chỉ lo tu tiến tiến hoài không ngưng*”: Mình sửa hoài để tiến hoài, rồi mình, thấy cái lý thuyết *Tứ Đại Giai Không* của Ngài rất rõ ràng. Nếu không sửa không tiến thì làm sao hiểu được *Tứ Đại Giai Không*? In trong giấy, viết trong sách, lý luận mà thôi, thực hành không có. Rồi cái tâm giận hờn người này, người kia, rồi lợi dụng cơ hội để làm tiền làm bạc, làm đau khổ thêm. Lấy sự thông minh lợi dụng Đảng Trộn Lạnh. Chúng ta đứng ra tổ chức, rồi chúng ta nghĩ chuyện thu lợi, bỏ túi. Cái đó là chuyện xấu, không phải chuyện tốt, không phải chủ trương của Đức Phật, mà chính người phàm đã làm hoen ố đạo pháp. Dùng lý luận Phật làm hoen ố đạo pháp. Đó là tội rất nặng. Ở địa ngục sẵn có chỗ để những người đó tiếp tục được cơ hội học và tiến hóa thêm. Tại sao? Tại vì sự ngu muội, dùng lý luận của Ngài nhưng mà không hiểu Ngài, không có thực hành, đó là đáng tội. Còn đây, chúng ta ngày đêm hành khổ sửa sai và thấy tất cả những sự đau đớn của chúng ta là quý giá, của bề trên đang ban bố những bài học xứng đáng để cho chúng ta tiến tới. Người được khóc nhiều, đó là người sẽ được tiến. Người được đau khổ nhiều, người càng rõ Ngài hơn. Chính Ngài độ cho những phần đau khổ để tiến hóa, rồi càng ý thức rõ.

Jesus Christ, Đức Thích Ca cũng vậy, giam cái thể xác này trong cảnh khổ, để thực hiện từ bi. Rồi bây giờ chúng ta phải làm thế nào để xứng đáng? Chúng ta hưởng thụ ư? Không! Không có gì đáng hưởng hết các bạn ơi! Ở thế gian, không có cái gì cho các bạn hưởng. Khi các bạn làm người phải ý thức rõ ràng các bạn đang học, đang trả bài, chứ không phải hưởng đâu! Đừng có tưởng chúng ta hưởng mà đi vô trong sự sai lầm, chậm tiến, u mê khó tiến.

“*Chẳng còn đoán xét lưng chừng*”: Chúng ta không còn mờ ám nữa, không còn đoán xét lưng chừng.

Khi chúng ta ý thức được rồi, chúng ta hành trong khổ mà đạt được pháp, thấy sáng suốt, thì chỉ giữ đó mà đi thôi.

“*Chỉ còn dừng tiến chẳng ngừng phút giây*”: Không có ngừng nữa, bởi vì khi chúng ta thấy bề trên đã làm việc cho chúng ta 24 trên 24 thì chúng ta còn lười biếng gì nữa mà không thực hiện 24 trên 24 để hòa hợp với sự độ pháp của bề trên, để diu dắt chúng ta, để cho chúng ta có cơ hội tiến hóa.

“*Mình tâm kiến tánh là thầy*”: Chúng ta hiểu được tâm tánh của chúng ta thì chúng ta mới làm thầy được cái tiểu thiên địa này. Mà không hiểu sự sai lầm sẵn có của chúng ta, làm sao chúng ta làm thầy chúng ta được?

“*Dạy cho nội tạng tiến ngày tiến đêm*”: Dạy cho bên trong: tim, gan, tì, phế, thận, đó là năm bộ phận đại diện cho kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, nội tạng tiến ngày tiến đêm. Phải sửa đề tiến. Một sự kích động nào cũng là một bài giáo dục của bề trên đang đưa cho chúng ta hiểu, quán xét mọi sự việc để tiến tới hư không đạo pháp.

“*Sống trong tươi đẹp êm êm*”: Lúc đó, chúng ta sống trong êm đẹp. Cái gì chúng ta cũng phân xét rõ rệt, trở về hư không tứ đại. Chúng ta hiểu, sống trong tươi đẹp êm êm, không có mưu đồ thù hiềm, giận hờn lẫn nhau, nhưng mà tâm luôn luôn sáng suốt, cứu độ. Vì bề trên đã cứu độ chúng ta vượt qua khỏi bao nhiêu sự gian lao thì bây giờ chúng ta phải đem tâm cứu độ người khác.

“*Chẳng còn xung khắc tạo thêm cực hình*”: Chẳng còn xung khắc với ai hết. Không có ghét ai, nếu chúng ta ghét người, thì chúng ta tạo thêm cực hình cho chính mình, sự đau khổ lo âu cho chính mình, ăn không ngon, ngủ không yên tại vì bản tánh xấu xa đó, giận hờn. Đó là không tốt, ghen ghét là không tốt. Đó là việc chậm trễ. Đó là eo hẹp, tự bóp lấy con tim chúng ta, làm sao chúng ta tiến được?

Cho nên phải thả lỏng và mở tất cả những gì sẵn có để đón nhận sự sáng suốt của bề trên. Rồi chúng ta mới tiến tới trọn lành, vui tươi, an nhàn ở về sau.

“Càng ngày phát triển chơn tình”: Lúc nào chúng ta cũng mở sự thương yêu cứu độ. Đó là chơn tình. Càng ngày càng phát triển chơn tình.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

Kính thưa quý vị, bạn Khổng Văn Cúc là một bạn đạo vô vi kỳ cựu ở Beaverton, Oregon State, đã tham dự Trại Hè Nhẫn Hòa. Và đã kể lại cảm tưởng của mình như sau.

Kính thưa quý bạn đạo,
Năm nay, tôi có dịp về tham dự trại Hè Hối Sinh được tổ chức hằng năm tại Thiền viện Nhẫn Hòa nhân ngày lễ độc lập Hoa Kỳ thường gọi là lễ July 4. Mặc dầu tham dự chỉ có một ngày nhưng tôi được học hỏi rất nhiều nơi bạn đạo qua phương pháp thực hành theo Pháp Lý Vô Vi, như là tập niệm Phật như thế nào để tiến dần vào vô biệt niệm hướng về thanh tịnh, xin gọi là “đạo”? Dựa vào một ngày sinh hoạt học hỏi tôi xin khai triển thêm để bạn đạo cùng nhau nghiên cứu.

Cổ nhân có dạy rằng: Làm vua “biết đạo” thì quốc gia phú cường, làm quan “biết đạo” thì thần dân an cư lạc nghiệp, làm dân “biết đạo” thì xã hội lành mạnh trật tự quy củ, trong gia đình mọi người đều “biết đạo” thì vợ chồng con cháu thương yêu đùm bọc lẫn nhau. Trong Pháp Lý Vô Vi, Đức Thầy Vĩ Kiên dạy đạo là con đường, với cơ thể con người có cấu trúc xương sống đứng đầu đội trời chân đạp đất, vì mê trần làm cho đạo lu mờ, nên đường thiên xích không còn đủ sáng suốt cảm thông cùng Trời Đất.

Đức Thầy dạy: Pháp Lý Vô Vi có đường lối rõ ràng, có Soi Hồn, có Pháp Luân Thường Chuyển: Pháp Soi Hồn của Vô Vi tập trung khối thần kinh chính giữa chân mày là để dẫn tiến phần Hồn hòa hợp với

tinh ba của vũ trụ mà tiến hóa; Còn Pháp Luân Thường Chuyển tiếp thu nguyên khí của Trời Đất giải phần ô trược trong nội tạng, nhiên hậu Âm Dương mới tương hội, nếu hợp nhứt mới phát sáng, âm thanh thay đổi, tánh tình thay đổi, vạn sự thay đổi trong ta, lúc đó tự động không dám làm gì sai quấy, giữ tâm thanh tịnh để tu tiến.

Đức Thầy còn dạy thêm rằng người tu nói là chấm sáng phát ngay trung tâm chân mày, đó gọi là Mâu Ni Châu phát triển lên hòa hợp tinh ba vũ trụ, tinh khí đầy đủ biến thể thành cơ thể nhỏ hơn, gọn gàng hơn gọi là “Hồn” đi học đạo...

Trong bộ sách du ký của Thánh Hiền Đường Đài Trung, Đức Phật Tế Công có dạy bốn câu liên quan đến chữ đạo:

Đạo lớn truyền thiên hạ

Muôn sâu tan biến ngay

Nghìn vui không giới hạn

Khắp chốn thấy Như Lai.

Trong bản thể con người, dầu tôi có thông minh sáng suốt học cao hiểu rộng, khi còn sử dụng phạm tâm hạ trí thì tất cả việc làm của mình vẫn là phạm phu, nên nhìn thấy cuộc đời là một chuỗi ngày lo âu phiền muộn lắm nhiều khổ đau... Cho nên Thánh nhân thường dạy rằng “một ngày biết đạo còn hơn sống trăm năm mà không tu?”. Hành giả Vô Vi thì thực hành pháp Soi Hồn là soi thấu màn vô minh thông ra đại đạo, và sau đó thực hành Pháp Luân Thường Chuyển và Định Thần là dẫn tiến cho phần Hồn xuất lên đánh lễ Phật học đạo, Những huynh đệ

tỷ muội tu hành có khai mở thì thấy xuất Hồn đánh lễ Phật sự, học đạo. Còn những anh chị em không thấy phần Hồn xuất ra ngoài cũng có thể cảm nhận điên rút lằng lằng thanh nhẹ từ trung tâm bộ đầu, đó là đường thiên xích nối liền giữa bản thể với phần Hồn ở bên trên. Phần Hồn là thể thanh thoát khi xuất ra khỏi bản thể như một thoáng qua trong tâm thức, hành giả cảm thấy thoải mái thanh nhẹ lằng lằng như vừa trải qua một cơn ác mộng, mà người tu Vô Vi nào cũng đã hay sắp trải qua.

Sau khi chợt tỉnh cơn mê người tu Vô Vi cảm thấy vui vẻ lạc quan, mặt mày hồng nhuận mà người ngoài ai cũng có thể nhận thấy được.

Đức Thầy dạy rằng: *“Đó, nếu mà chúng ta không xuất phát ra, làm sao mà chúng ta lấy được cái sáng suốt, rồi mới trở về giáo dục cái tiểu thiên địa này, mở tâm mở tánh. Kêu bằng phải xuất phát ra để thừa tiếp cái sáng suốt ở Bề Trên, rồi mới phản chiếu trở lộn lại, thì mới sửa tâm sửa tánh, rồi càng tu nó đưa tới minh tâm kiến tánh là vậy”*.

Pháp Lý Vô Vi Đức Thầy dạy *“Tu nhứt kiếp ngộ nhứt thời”*. Ban đêm hành giả Vô Vi ngồi thiền thời Tý xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo cũng chỉ ngộ nhứt thời, thì ban ngày hành giả niệm Phật *“phản chiếu trở lộn lại, thì mới sửa tâm sửa tánh”*... Vì tất cả những gì sống trên mặt đất này đều nằm trong nguyên lý quân bình Âm Dương của Trời Đất mà hình thành. Cho nên, ngồi thiền xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo là khai sáng tâm đặng hồi quang phản chiếu trở về cho Âm Dương trên dưới quân bình, giúp cho hành giả cải thiện sức khỏe, tinh thần minh mẫn tiến sâu vào lãnh vực thanh tịnh là đạo.

Trong buổi sinh hoạt tôi có trình bày là giai đoạn đầu mới tu thấy mình hành tinh tấn, và thâm nghĩ rằng ngày đạt đạo không còn xa nữa. Nhưng đường vào nội tâm ngày càng thâm sâu huyền diệu, đạo lại vô hình vô sắc không thể diễn tả bằng ngôn ngữ hay văn tự. Hơn nữa ngự trong tháp ngà thanh quang điển lành theo thời gian dần dần cũng cảm thấy bình thường, vì thế tự cho rằng mình tu hành không tiến bộ đâm ra xao lãng.

Vì thương người tu nên Đức Thầy thường nhắc nhở rằng *“một đời một đạo”*, *“đời người đâu có mấy lần sáu chục năm”*, *“tuổi đời không cho phép hành giả bê trễ hay hướng ra bên ngoài...”*. Và *“người tu cần phải có đức tin, dũng chí, và sự trung tín”*. Thể theo lời dạy bảo của Đức Thầy, tôi thâm nghĩ rằng mình phải ráng tu hành cho đến khi thường trụ. Đạo luôn luôn tồn tại với thời gian, thì dầu cho có đi đến

phương nào hay làm bất cứ việc gì thì tôi vẫn là hành giả Vô Vi.

Trong sách Thiền Zen dạy rằng: *“Ngồi thiền như một vị Phật trong vài giây. Và nhớ nó trong hai mươi tư giờ. Nó không phải là sự thành tựu, nó chỉ là nhớ lại những gì bạn đã quên”*. Sau khi tu ngộ đạo, người thiền Zen phải hành đạo bằng cách đem đạo ra phục vụ cho đời. Nhờ hành đạo như thế mà người thiền mới có cơ hội vận dụng mọi sinh hoạt trong cuộc sống hằng ngày để trau chuốt cho viên ngọc quý (đạo) ngày thêm trong trong sáng. Hình như dựa vào quan điểm này mà thiền Zen đã đưa đạo hòa nhập vào đời sống hằng ngày như trà đạo, hiệp sĩ đạo, và áp dụng đạo vào công việc trồng cây tía lá, hay làm bất cứ việc gì họ cũng đưa đạo vào để xây dựng cho xã hội nhân quần ngày thêm văn minh tiến bộ.

Tổ Thầy đã dày công nghiên cứu tìm ra Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, rất thích hợp với thời đại văn minh khoa học ngày nay. Là đời đạo song tu, đêm đêm hành giả ngồi thiền xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo, ngày ngày lo niệm Phật hồi quang phản chiếu trở về sửa tâm sửa tánh xây dựng gia đình, hâu đóng góp cho xã hội nhân quần ngày thêm văn minh tiến bộ theo tinh thần Phật Pháp.

Cổ đức có dạy rằng:

*“Quá khứ đã qua rồi
Tương lai thì chưa đến
An trú trong hiện tại
Cho tâm trí thanh thoi”*

Là hành giả Vô Vi học tập theo lời dạy bảo của Tổ Thầy, vô tư không quan tâm nghĩ ngợi điều gì, để giữ cho tâm thanh tịnh, sử dụng thiền giác, thực thi lời dạy bảo của Đức Thầy là: *“đứng cũng tịnh, đi cũng tịnh, ngồi cũng tịnh, nói năng tâm vẫn tịnh, triền miên sống trong thanh tịnh và sáng suốt”*. Nếu chúng ta làm được những lời dạy bảo của Đức Thầy: *“Từ trong động tìm ra tịnh mới thật sự thanh tịnh”*, đến khi già yếu chúng ta không còn ngồi thiền được như hồi còn trẻ, mới có thể sống an nhiên tự tại như lời dạy của Thầy: *“Làm như không làm, nói như không nói mới xứng đáng tình Trời mà hành sự”*. Gọi là thiền động.

Người không biết tu cho đến khi già yếu tứ đại rã rời đoạn lìa sinh mạng thì phần Hồn không đủ sáng suốt để thăng hoa. Còn người tu theo Pháp Lý Vô Vi luôn luôn khứ trước lưu thanh cho thân tâm thanh tịnh, hỗ trợ vạn linh sáng suốt kết thuyên từ, cùng nhau hướng về bến giác.

Thời nhà Trần có vua Trần Nhân Tông từ bỏ ngai vàng, lên núi Yên Tử tu hành. Sau khi đắc đạo để lại cho nền thiền học thế giới một kiệt tác mà sư huynh Nguyễn trí Vượng đã chia sẻ trong khóa học năm nay qua bài “*Cư Trần Lạc Đạo Phú*”, như sau:

Cư trần lạc đạo thả tùy duyên (Sống đời vui đạo thuận theo duyên nghiệp)

Cơ tắc xan hề, khổn tắc miên (Đói thì ăn, mà mệt thì ngủ)

Gia trung hữu bảo hựu tâm mịch (Trong mình đã có vật báu, đừng tìm nữa)

Đối cảnh vô tâm mạc vấn thiền (Trước mọi tình huống, tâm không giao động, thiền chi nữa)

Trong sách Thiền cũng ghi rằng: có một đệ tử hỏi Thiền sư đạo là gì? Ngài trả lời vấn tắt là: “*tâm bình thường là đạo*”, cũng có vị trả lời thực tế hơn: “*đói thì ăn, mệt thì ngủ*”, đơn giản như vậy.

Đến tuổi già chúng ta chỉ có ăn và ngủ. Theo lời dạy của chư vị Thiền sư nếu người tu thiền theo Pháp Lý Vô Vi giữ tâm bình thường thì làm việc gì cũng là thiền.

Kính thưa bạn đạo, “*Thiền định thì sanh trí huệ*”, nhờ sự dạy bảo của Đức Thầy đã giúp cho người tu chúng ta tự ý thức rằng trên con đường trở về nguồn cội cần phải siêng năng công phu, công quả, công trình, nên huynh đệ tỷ muội đã dành nhiều thời gian tham gia vào công tác xây dựng thiền viện, tổ chức các khóa sống chung và các đại hội Vô Vi quốc tế, thực hiện tuần báo, sao chép và đúc kết lời giảng dạy của Đức Thầy lại thành hệ thống. Những huynh đệ tỷ muội có khả năng thì không ngừng bố thí thiện ngôn, kiểm soát phương pháp công phu cho người kế tiếp, và giúp đỡ người nghèo khó vv... Bạn đạo còn rủ nhau đi thiền chung hằng tuần, tham dự khóa sống chung, tham dự đại hội Vô Vi quốc tế vv... Với “*Tình Thầy Tận Độ*”, Đức Thầy cho tổ chức khóa sống chung và Đại Hội Vô Vi Quốc Tế v.v... Hằng năm bạn đạo hội tụ về Đại Hội ngồi chung lại với nhau thành một cộng đồng Vô Vi điển quang thanh nhẹ, thừa tiếp thanh quang điển lành của Bề Trên hầu giúp cho đại hội thành công thì mọi người cũng được cộng hưởng.

Hơn nữa, tham dự đại hội hành giả được sống trong thanh quang điển lành, thân tâm thanh tịnh mới thấy phần Hồn đã xuất ra khỏi bản thể từ lúc nào? Nên khi bước vào đại hội Vô Vi mọi người cảm thấy sự phiền muộn và lo âu chất chứa trong lòng đều tan biến... Thức hòa đồng khai mở người tu cảm thấy vui vẻ lạc quan đến với nhau trong tình thâm bạn đạo. Còn có thể nói Đại Hội Vô Vi là môi trường

thuận lợi cho phần Hồn xuất lên, “*boi lội trong biển yêu của Thượng Đế*.”

Ngoài việc chia sẻ kinh nghiệm niệm Phật thế nào có kết quả, huynh Hồ Lộc nói về thanh lọc bằng được thảo... Làm tôi hỏi tưởng lại lúc Đức Thầy còn tại thế, với tâm từ bi Ngài cho tổ chức những khóa sống chung thanh lọc để giúp cho người tu khỏe mạnh tu hành. Khóa sinh về tham dự khóa thanh lọc, súc ruột, được những tu sinh chuyên môn về dưỡng sinh tận tình chăm sóc, với sự quan tâm đặc biệt của Đức Thầy.

Trong khóa thanh lọc gồm có nhiều chương trình, tùy thuộc vào cơ tạng của mỗi người mà khóa sinh có thể chọn cho mình một phương pháp thích hợp... Ví dụ như: nhịn ăn, thanh lọc bằng được thảo, thanh lọc bằng nước chanh tươi pha với maple syrup (là sirô nguyên chất lấy từ mật cây phong) v.v...

Nói chung chương trình thanh lọc nào cũng có công dụng là tẩy sạch độc tố bên trong nội tạng, vì thế mà tất cả những gì từ tốt cho đến xấu đều được đào thải ra ngoài. Cho nên sau khi thanh lọc bạn tổ chức còn có chương trình tập cho khóa sinh ăn uống trở lại rất cẩn thận. Việc đầu tiên uống chất men tiêu hóa vào tái tạo lại vi sinh tốt trong nội tạng, và sau đó mới cho khóa sinh bắt đầu tập ăn uống trở lại. Ngày đầu tiên tôi được uống nước canh (*soup*) hoặc nước trái cây, và ngày kế tiếp ăn cháo loãng rồi từ từ mới ăn cháo đặc. Bạn thanh lọc còn nhắc nhở là khi về nhà tôi phải tiếp tục uống thuốc men sống để cấy lại vi sinh tiêu hóa cho cơ tạng trong thời gian ít nhất là hai tuần. Kèm theo đó tôi còn có một chương trình uống được thảo trong một thời gian quy định bồi bổ cơ tạng, ngõ hầu bảo đảm cơ thể hoạt động trở lại bình thường... BTC còn khuyên tôi sau khi dự khóa thanh lọc nên áp dụng ăn uống theo phương pháp dưỡng sinh thực dưỡng hầu giúp cho cơ thể luôn lành mạnh.

Theo kinh nghiệm riêng, trong suốt thời gian thanh lọc tôi cảm thấy thân tâm thanh nhẹ, cho đến lúc tập ăn uống trở lại với chén nước canh đầu tiên uống vào cơ tạng, thành dinh dưỡng chạy khắp châu thân giúp cho cơ thể phục hồi... Nhưng phần năng lượng từ vật chất này vào bản thể lại làm cho sự thanh tịnh mờ đi dần dần co cụm lại thành cái “*biết*” trong giới hạn.

Đặc biệt là trong suốt thời gian tham dự khóa thanh lọc, khóa sinh có cơ hội sống trong từ quang thanh nhẹ, và được nghe những lời giảng dạy minh triết của Đức Thầy khai tâm mở trí. Khi đạo tâm tỏ rạng, hành giả mới nhận diện ra bộ mặt thật Chủ Nhon

Ông là sự thanh tịnh tự nhiên hồn nhiên của phần Hồn có thể hòa nhập vào đại đạo bao la lớn rộng.

Đạo vốn tự nhiên vô tự kinh

Đạo là chơn lý ấy nguyên linh

Là nguồn nguyên khí nuôi muôn loại

Biết đạo thực hành đạo mới mình

Chẳng thấp không cao không phải trái

Vô sanh bất diệt hiệp chơn tình

Quân bình sáng suốt trong tất cả

Hằng hữu trong ta thuở hóa sinh.

Thời gian gần một thập niên Đức Thầy cho tổ chức nhiều khóa thanh lọc khắp nơi trên thế giới, Ngài đã đem bản thân ra làm vật thí nghiệm, làm gương cho hành giả thanh lọc bản thể, để có thể tự cảm nhận rõ hơn là phần Hồn đã xuất ra khỏi bản thể rồi. Đức Thầy cũng thường dạy: *“Hồn xuất ra khỏi bản thể bất cứ lúc nào học đạo vô cùng ở bên trên, đem nguyên khí của Trời Đất vào thanh lọc cho bản thể...”*.

Khi biết mình đã xuất Hồn ra khỏi bản thể thì hành giả mới yên tâm niệm Phật hồi quang phản chiếu *“đem nguyên khí của Trời Đất vào thanh lọc cho bản thể...”*, thực hành công quả, lập hạnh công trình đi đến trọn sáng trọn lành.

Lúc chưa tu bản thể chúng ta ví như ngọn đèn dầu giữa màn đêm tăm tối... Pháp Lý Vô Vi Đức Thầy dạy người tu tự khơi sáng tâm đăng và nương theo đó mà thực hành cho đường đạo ngày càng phát triển rộng ra hòa cùng đại đạo. Và sau đây tôi xin đơn cử một pháp mà hành giả chúng ta vẫn thực hành vào mỗi buổi sáng là Chương Hưởng Dưỡng Khí. Đức Thầy dạy nguyên văn như sau: *“người tu lâu, có điển rút bộ đầu, mỗi buổi sáng 5-6 giờ sáng phải ra đứng giữa trời, chú ý trung tim bộ đầu, hít một hơi một từ lỗ mũi xuống bụng, hít một hơi một. Làm 3 lần như vậy là được rồi. Bộ óc sẽ được thanh nhẹ, mỗi buổi sáng làm như vậy”*.

Đức Thầy còn dạy rằng: *“Khi bộ đầu đã hé mở, mỗi sáng sớm ra đứng giữa trời hít ba hơi Chương Hưởng Dưỡng Khí, thấy mát từ trung tim bộ đầu xuống tới bụng, từ từ tâm eo hẹp của hành giả sẽ được cảm hóa bởi tình Trời bao la lớn rộng”*. Và *“Tu cho thoát được luồng điển phản chiếu khắp châu thân thì sự mù quáng cũng chẳng còn lưu trú được nơi nội tâm, sự nhẹ nhàng thanh lịch sẽ đem đến cho phần hồn mãn nguyện. Lúc đó mới thấy phần Hồn là chịu trách nhiệm giữa Trời Đất”*.

Kính thưa bạn đạo,

Trong nhiều năm chương trình thanh lọc có xảy ra một trường hợp ngoài ý muốn là có một bác lớn tuổi

sau khi thanh lọc cơ thể thanh nhẹ rồi xuất ra đi luôn... Đức Thầy phải dùng quyền năng cải tử hồi sinh, đem phần Hồn trở về cho bác sống lại. Hình như đây là lý do mà sau này không còn sự hiện diện của Đức Thầy, hay là còn một lý do nào khác làm các anh chị không muốn tổ chức khóa thanh lọc cho bạn đạo nữa?

Thỉnh thoảng có bạn đạo tự thanh lọc nhẹ nhẹ tại nhà cho cơ thể thanh nhẹ để ngồi thiền. Riêng tôi vì đã lớn tuổi mỗi lần thanh lọc xong rất khó phục hồi sức khỏe, nên mỗi buổi sáng tôi thức dậy sớm Kiềm Điem Đờ Đạo xong, tôi uống ngay hai tách nước ấm vào kích hoạt cơ tạng đưa độc tố ra ngoài qua hai đường đại tiện và tiểu tiện... Cảm thấy trong người nhẹ tôi mới bước ra ngoài Chương Hưởng Dưỡng Khí đón nhận khí Thuần Dương thời Mẹo của Trời Đất vào giải bớt phần nào eo hẹp nội tâm như Đức Thầy đã dạy. Sau đó tôi tiếp tục tập thể dục dưỡng sinh khoảng 30 phút, và tập thêm Thể Dục Trạo Luân 300 lần.

Gần cuối ngày anh Nguyễn Hữu Lâm có chia sẻ thêm cho khóa sống chung năm nay đại ý như sau, năm 2006 Đức Thầy từ thiền viện Nhẫn Hòa đi xuống Cali bằng đường bộ, trên đường đi Ngài có nghỉ lại nhà anh chị Trúc Lâm trong mấy ngày. Trong thời gian này Đức Thầy có dạy cho anh là mỗi lần xả thiền xong, nên dùng bàn tay xoa chung quanh đầu theo chiều kim đồng hồ, từ phải qua trái 12 lần, sau đó xoa ngược lại từ trái qua phải cũng 12 lần, rồi xoa trở lại theo chiều kim đồng hồ thêm 12 lần nữa v.v... Đức Thầy dạy mỗi lần xoa như vậy tổng cộng là 36 lần sẽ giúp tuổi già không bị quên. Về việc này trong mấy ngày trước đó, lúc Đức Thầy còn tại thiền viện Nhẫn Hòa cũng có dạy cho những bạn đạo lớn tuổi trong đó có tôi. Nên tôi xác nhận là quả đúng như những lời chia sẻ của anh Nguyễn Hữu Lâm.

Kính thưa bạn đạo,

Trước đây, mỗi lần tôi lên thiền viện thấy anh Long, bạn đạo lão thành nay đã 93 tuổi, uống trà và ăn trái cây cho bữa điểm tâm vào buổi sáng... Khi anh đã ngoài 90 tuổi mà tinh thần vẫn còn minh mẫn sáng suốt, nên tôi muốn học theo anh về nhà âm thầm bổ túc cho bữa ăn sáng của mình. Sau khi tôi làm xong vệ sinh cá nhân như đã trình bày ở bên trên, cảm thấy trong người nhẹ như vừa mới thanh lọc sau một ngày cơ thể sinh hoạt trong cuộc sống? Tôi nghỉ ngơi một chút, rồi bắt đầu cho một ngày mới là ăn vào một hũ sữa chua (yogurt) để bổ sung chất

men tiêu hóa cho cơ tạng trước, và mười lăm phút sau tôi mới ăn trái cây rồi uống một tách trà xanh... Con xin đội ơn Bề Trên, và chân thành cảm ơn BTC, cảm ơn bạn đạo từ phương xa đã về đây đóng góp thanh tịnh để hỗ trợ cho tôi có một ngày sống chung học hỏi trong thanh nhẹ. Trước đây tôi thường quan niệm chừng nào hưu trí sẽ có nhiều thời gian gần bó với bạn đạo trong những chương trình sinh hoạt Vô Vi hơn. Nhưng đến khi lớn tuổi mới thấy mình bị giới hạn rất nhiều, nhứt là sức khỏe, trong tình thâm bạn đạo, trong giờ phút chia tay tại thiền viện Nhẫn Hòa, nếu ai đồng cảm có thể thấy có chút ngậm ngùi lưu luyến... Thành thật cảm ơn bạn đạo đã dành thì giờ xem qua, nếu có điều chi sai sót xin huynh đệ tỷ muội lượng tình tha thứ cho. Kính thư,
Khổng văn Cúc, ngày 6 tháng 7 năm 2022

Thưa quý bạn đạo, tôi đã được một bạn đạo Vô Vi kỳ cựu ở Tiểu Bang Washington, anh Dư Lập Căn kể cho nghe một chuyện mới xảy ra vào đầu tháng 7 này, khoảng July 4.

Có một hôm anh ngồi niệm Phật lúc 6, 7 giờ chiều thì anh không biết cảnh ở đâu, anh thấy mình ngồi trên ghế, nhìn xéo về phía tay mặt, đằng trước như có một khán đài, bên trái có Thầy Tám ngồi, hai bên cạnh thầy cũng có nhiều người khác. Tất cả, luôn cả anh đều mặc trắng rất trang nghiêm. Rồi anh nghe tiếng thầy nói rất lớn như quát tháo khẩn trương *“Tất cả vào phòng tập trung niệm Phật!”*. Anh bừng tỉnh, biết mình vừa nằm mơ, mà câu nói của thầy như in vào đầu.

Tất cả vào phòng có nghĩa là đã đến lúc chúng ta phải ngồi lại với nhau vào một chỗ và tập trung niệm Phật là cùng hội tụ tâm linh để đối phó với những khó khăn hay thiên tai sắp diễn ra chăng?

Tuy nhiên, lúc nào thầy cũng quan tâm đến chúng ta và chúng ta lúc nào cũng cần *“Tất cả vào phòng tập trung niệm Phật!”*

Kính chúc quý bạn đạo thân tâm thường lạc và tu tiến,
Vượng Nguyễn.

Thi Ca của Đức Thầy

Cocoa, Florida ngày 3 tháng 11 năm 1995

ÂU Ắ HỘI TỤ

Bao la lớn rộng ngày nay đến
Tụ hợp chung vui rõ đạo nền
Âu Ắ quy hồi tâm tự thức
Cùng chung học hỏi ý tâm nền.

Tâm nền rõ pháp bề trên
Ân ban tận độ chẳng quên đường về
Tự mình thức giấc chẳng mê
Hồn minh phân giải hương quê nơi hồn
Diễn thanh phát triển sanh tồn
Hành trình nhịn nhục giữ hồn lo tu
Bình tâm thực hiện ngao du
Trì tâm học hỏi an vui cảnh đời
Hồn thời dứt khoát đến nơi
Trời ban tình đẹp hợp thời cộng tu
Chẳng còn tính toán tiền xu
Xa gần cũng vậy cũng tu tiến hoài
Sửa mình tiến hoá chẳng sai
Nam Mô Lục Tự niệm hoài không ngưng
Nhớ Trời chẳng có người dưng
Cùng chung một cõi cảm ưng luật Trời
Giữ tâm thanh tịnh hợp thời
Ắ Âu là một do Trời ân ban
Cần khôn vũ trụ pháp tràng
Chàng nàng học hỏi chàng nàng tiến thân.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

77. CHUYỆN GIÁC MỘNG LỚN (Tiền Thân Mahasupina)

Trước bò đực cây con...,

...
Nhà vua đáp:

- Nay ái hậu, vậy thì trăm sẽ đi ngay.

Thế là vua liền ngự đến tịnh xá, đánh lễ bậc Đạo Sư và ngồi xuống.

- Có việc gì khiến Đại vương đến đây từ sáng tinh mơ thế này? Bậc Đạo Sư hỏi bằng giọng êm dịu.

- Bạch Thế Tôn, nhà vua đáp. Lúc gần tảng sáng, trăm đã mơ mười sáu giấc mộng kỳ bí khiến trăm kinh hoàng và kể lại cho các vị Bà-la-môn nghe. Các vị ấy bảo giấc mộng kia báo trước điềm dữ, vậy để tránh tai họa xảy ra, chư vị ấy phải dâng lễ tế đàn ở bất kỳ ngã tư đường nào. Và chư vị ấy bận rộn chuẩn bị tế lễ, trong khi nhiều sinh vật lo sợ cái chết đang kề trước mắt. Song bạch Thế Tôn, xin hãy cho biết những gì sẽ xảy ra từ những giấc mộng kia, Thế Tôn là bậc tối thượng của chư Thiên và loài người, bậc toàn trí về mọi việc hiện tại, quá khứ và vị lai.

- Thật vậy, này Đại vương, không có ai ngoài Ta có thể nói đúng ý nghĩa các giấc mộng của Đại vương và những gì sẽ xảy ra sau đó. Ta sẽ nói. Vậy trước tiên ngài hãy kể cho Ta nghe những giấc mộng xuất hiện ra sao.

- Thưa vâng, bạch Thế Tôn.

Vua đáp và lập tức đưa ra bản liệt kê này, theo thứ tự các giấc mộng xuất hiện:

Trước bò đực, cây con,

Sau bò cái, bê non,

Ngựa, bát vàng, sơn cầu,

Bình nước, hồ sen trong,

Cơm sống, chiên-đàn quý,

Bầu bí lặn xuống dòng.

Đá to thì trôi nổi,

Nhái bén, ếch ương cùng

Xé tan mây rắn hổ,

Quạ lại có tùy tùng

Chính bầy hoàng nga đẹp,

Chó sói sợ dê rừng!

Như vậy, bạch Thế Tôn, trăm đã mơ thấy những giấc mơ này nghĩa là thế nào?

1. - Hình như có bốn con bò đực, sặc đen tuyền từ bốn hướng chạy vào sân châu với vẻ muốn đánh nhau, dân chúng đổ xô đến xem đấu bò, họp thành một đám đông, nhưng bảy bò chỉ giương oai múa võ, gặm thét ầm ĩ rồi cuối cùng bỏ đi chứ không đánh nhau. Đó là giấc mơ đầu của trăm. Nó báo trước điều gì sẽ xảy ra chăng?

- Nay Đại vương, giấc mơ ấy không có hậu quả gì ngay trong thời Đại vương hay trong thời của Ta đâu.

Mà sau này, vào thời kỳ vua chúa xan tham, bất công, khi dân chúng không theo Chánh pháp, thế giới đảo điên, việc thiện suy giảm, và điều ác đồng thời tăng trưởng. Trong những ngày thế giới điêu tàn ấy, sẽ không có mưa từ trời rơi xuống, gió không thổi, mùa màng cây cỏ khô héo, nạn đói nổi lên trên địa cầu. Rồi mây sẽ kéo đến từ góc trời như thể sắp mưa, khiến dân chúng vội vã, trước tiên là mang vào nhà mọi thứ thóc lúa, hoa màu mà phụ nữ đã đem phơi nắng, vị sợ ướt hết. Sau đó đám đàn ông đem xẻng, thùng... đi đắp đê. Bầu trời như thể có dấu hiệu mưa tới, sấm nổ ầm ầm, chớp lóe sáng lòe xé mây, nhưng rồi cũng như bảy bò trong giấc mơ nọ không đánh nhau thì mây kia cũng sẽ tan nhanh và mưa chẳng đến. Những việc nọ mà các Bà-la-môn bảo ngài làm chỉ cốt để sinh lợi cho họ thôi.

(còn tiếp)

